

РЕШЕНИЕ

№ 7608

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 21.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9657** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 118, ал.

1 КСО.

АССГ е сезиран с жалба от В. Н. П. срещу Решение № 2153-21-182/19.09.2023 г. на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е отхвърлена жалбата му с вх. № 1012-21-586/11.05.2023 г. срещу Разпореждане № [ЕГН]/286 от 31.03.2023 г. на длъжностно лице по ПО в ТП на НОИ С.-град. В жалбата се излагат оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания акт и се претендира неговата отмяна.

Ответникът – директор на ТП на НОИ С.-град, представляван от юрк. П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а административният акт – потвърден.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал Заявление № 080832/22.04.2005 г. (л.8) за отпускане на лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване, към което са приложени Военна книжка № 104573, трудова книжка № 189/30.12.1977 г., издадена от Железопътен завод „Г. Д.“ (л.16), Удостоверение обр. УП-2 изх. № 49/21.02.2005 г., издадено от „Софийска вода“ АД (л.12), както и експертно решение на ТЕЛК № 7849/21.12.2004 г. (л.20). Със заявлението жалбоподателят е декларирал и че не се осигурява от 01.12.1989 г. и няма неописан осигурителен стаж.

След преценка на представените документи е издадено Разпореждане №

[ЕГН]/25.05.2005 г. на длъжностно лице по П., с което на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл. 74, ал. 1 КСО, при общ зачетен осигурителен стаж от трета категория до датата на инвалидизиране (16.11.2004 г.) 13 години, 9 месеца и 20 дни.

С Разпореждане № [ЕГН]/30.12.2019 г. (л.64), въз основа на ЕР на ТЕЛК № 2924/27.11.2019 г. (л.63), с което е определена 30% трайно намалена работоспособност, на основание чл. 96 КСО пенсията за ИОЗ на В. П. е прекратена , считано от 02.09.2019 г.

Със Заявление № 2113-21-515819.07.2022 г. (л. 68) жалбоподателят е поискал да му бъде отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, като към него са представени ТК № 189/30.12.1977 г., издадено от Ж. „Г. Д.“, Удостоверение № 32/02.02.2005 г., издадено от „Софийска вода“ АД, Удостоверение № 24/30.10.1996 г., издадено от ПРС – С. (л.93), Удостоверение № 259-АПК/01.09.2004 г., издадено от СО, район „К. поляна“ (л. 73 – гръб), както и военна книжка.

При разглеждане на заявлението са установени несъответствия и нередовност от външна страна в част от документите - ТК № 189/30.12.1977 г., Удостоверение № 24/30.1996 г. и Удостоверение № 259-АПК/01.09.2004 г., поради което е извършена проверка с оглед изясняване на отразения в представените документи осигурителен стаж, а именно: за периода от 14.11.1996 г. до 17.05.1999 г. на длъжност „водопроводчик“ в „А.“ кл. С., за периода от 15.10.1982 г. до 14.05.1985 г. в АПК „С.“ и периода 03.12.1989 г. до 30.10.1996 г. на длъжност „водопроводчик“ в ПРС.

За периода 15.10.1982 г. до 14.05.1985 г. в А. „Бреста“ РМ П. към АПК „С.“ на длъжност механик, е установено, че в ТК има поправка на датата на постъпване, като е видимо, че от 15.10.1983 г. е поправено с различен химикал на 15.10.1982. За периода от 03.12.1989 г. до 30.10.1996 г. в ПРС „Л.“ на длъжност водопроводчик, в ТК № 189/30.12.1997 г. на стр. 16-17 е направено вписване на стажа, но не е заверен съгласно нормативните изисквания. За периода от 14.11.1996 г. до 17.05.1999 г. в АПК „С.“ на длъжност „водопроводчик“, е представено Удостоверение № 259-АПК/01.09.2004 г., издадено от СО, р-н „К. поляна“, в което е отбелязано, че трудът е положен в „А.“ – кл. С.. Органът е установил, че този стаж не е вписан в ТК, а представеният обр. УП-3 е изготвен не на оригинална бланка, а на фотокопие на такава.

При проверка в Осигурителния архив в [населено място] е установено, че в приетата документация на АПК „С.“ данните са непълни, като в тях липсват такива за жалбоподателя. В проверената налична документация, предадена в осигурителния архив – Невестино, липсват данни за В. Н. П. за периода от м.11.1996 г. до м.05.1999 г., а „А.“ – С., като самостоятелен осигурител, не е предавал разплащателна документация в архивния център.

За изясняване на стажа в АПК „С.“, удостоверен от Столична община, район „К. поляна“ в представеното от лицето Удостоверение УП-3 изх. № 259-АПК/01.09.2004 г., е поискано потвърждение на издаването на посочения документ. В отговор с уведомително писмо изх. № РКП23-ДИ-05-168(1)/15.08.2023 г. кметът на район „К. поляна“ е удостоверил, че в съхраняваните от районната администрация архиви на издадени документи не е намерено удостоверение УП-3 под № 259-АПК./01.09.2004 г. за стаж на В. Н. П.. Посочено е, че архивът на АПК „С.“ не се съхранява от администрацията на района.

От събраните данни е прието, че документите, представени за удостоверяване на

стажа за спорните периоди, са нередовни и по тях не е зачетен стаж, а като надлежно доказан е определен такъв в размер на 12 години, 06 месеца и 16 дни от трета категория.

С Разпореждане № [ЕГН]/286 от 31.03.2023 г. на длъжностно лице по ПО е отказано на жалбоподателя отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на основание чл. 68, ал. 1-3 КСО и чл. 9а, ал. 2 КСО.

Разпореждането е обжалвано пред директора на ТП на НОИ С.-град с жалба вх. № 1023-21-1032/11.05.2023 г. (л.106), въз основа на която е постановеното и процесното решение № 2153-21-182/19.09.2023 г., с което жалбата е оставена без уважение.

Решението е връчено на жалбоподателя на 20.09.2023 г., видно от приложеното на л. 116 известие за доставяне.

От правна страна съдът намира следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1 КСО и с оглед Заповед № 1712/17.08.2015 г. (л.117). От компетентен орган е издадено и потвърденото с решението разпореждане – А. В., видно от Заповед № 1015-21-247/04.12.2018 г. (л.110).

При издаване на атакуваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила.

По отношение на материалната законосъобразност на атакувания административен акт:

Спорът между страните касае периодите 15.10.1982 г. – 14.05.1985 г., заверен в ТК № 189/20.12.1977 г. в А. Бреста, 03.12.1989 г. – 30.10.1996 г. в Предприятие за ремонт и строителство Л., както и удостоверения с УП - № №259-АПК/01.09.2004 г., издадено от СО К. поляна стаж в „А.“ – кл. С. за периода 14.11.1996 г. до 17.05.1999 г.

По отношение стажа в А. Бреста:

Жалбоподателят е представил Трудова книжка № 189/20.12.1977, издадена от Железопътен завод „Г. Д.“, в която на стр. 15 е вписана дата на постъпване 15.10.1983 г. и дата на прекратяване 14.05.1985 г. Видно от приложеното копие на трудовата книжка, налице е поправка в годината на постъпване, като от 1983 г. същата е поправена на 1982 г. Осигурителният стаж е заверен с печат на РМ П. Промислен комплекс. Същевременно видно от подаденото заявление за отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, в описа на приложените документи, периода от 15.10.1982 г. до 14.05.1985 г. е посочен като отработен в А. С., на длъжност механик. Видно от писмо изх. № 4022-21-1166#2/05.09.2022 г. (л.88), при извършена проверка е установено, че липсват данни за осигурител с наименование „А. Бреста“ и осигурител „РМ П. ПРОМИШЛЕН А.“. След разговор с жалбоподателя, последният е посочил, че за периода е работил като механик в „АПК С.“. Установено е, че осигурителят „АПК С.“ е предал разплащателни ведомости и трудовоправни документи в „Осигурителен архив“ при ТП НА НОИ С.-град, съгласно чл. 1 от Инструкция № 5 от 30.06.2005 г. за приемане и съхраняване на разплащателни ведомости и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик. Видно от писмо изх. № 5531-09-2767#1/03.10.2022 г. (л. 89), при извършена проверка в разплащателната документация на осигурителя „АПК С.“, която съдържа непълни данни, не е открита вписана информация за жалбоподателя. От същото писмо става ясно, че А. Бреста и „РМ П. Промислен комплекс“, като самостоятелни осигурители не са предали разплащателна документация в „Регионален архивен център“ [населено място]. Видно от писмо – декларация от жалбоподателя БРЕСТА – Бригада за ремонт и експлоатация

на селскостопанска техника, е била към Агропромишлен комплекс С. С.. От писмо изх. № 5531-09-2767#3/22.12.2022 г. (л.92) се установява, че в предадените съгласно чл. 5, ал. 10 КСО от осигурителя АПК „С.“ – А. „О.“ [населено място] ведомости за заплати, съхранявани по реда на Инструкция №5, липсва информация за „А. Бреста“, респективно липсват данни за жалбоподателя. За спорния период липсват данни и за посочените от жалбоподателя лица, а именно И. В. – бригадир, директор – Г. и Г. Т. – колега механик.

Съдът намира, че правилно не е зачетен отразеният в трудовата книжка /ТК/ стаж в А. Бреста. Трудовата книжка е официален удостоверителен документ за вписаните в нея обстоятелства, свързани с трудовата дейност на работника или служителя (чл. 347 КТ ДВ, бр. 25 от 16 Март 2001 г). Кодексът на труда и Наредбата за трудовата книжка и трудовия стаж изрично уреждат въпросите относно съдържанието и формата на трудовата книжка, данните, които подлежат на вписване и лицата, които са компетентни да извършват вписването. От друга страна разпоредбата на чл. 40, ал. 3 АПК предвижда, че административният орган преценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството. Същото правило важи и за съдебното производство (чл. 178, ал. 2 ГПК вр. чл. 144 АПК). В тази връзка съдът намира, че правилно административният орган не е зачел претендиращия стаж за периода от 15.10.1982 г. до 14.05.1985 г. От една страна е налице неяснота относно датата на започване на осигуряването в А. Бреста, доколкото е налице поправка на датата, която поправка не е удостоверена с подпис от съответното длъжностно лице, вписало данните в ТК, а от друга страна е налице неяснота относно осигурителя, при който се твърди да е придобит стажа – А. Б., А. – С. или РМ П. Промислен комплекс. На следващо място, при изпълнение на задължението си по чл. 36 АПК органът не е установил наличие на данни за жалбоподателя при нито един от тримата осигурители. Длъжностните лица по чл. 40, ал. 3, чл. 98, ал. 1 и др. КСО могат да обсъждат доказателствената сила на трудовите книжки като официални удостоверителни документи само, ако в тях има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци (Решение № 7347 от 23.05.2012 г. по адм. д. № 2104/2012 г., VI отд. на ВАС). В конкретния случай органът е упражнил това свое правомощие и не е зачел удостоверителната сила на трудовата книжка, именно защото в нея има поправка по отношение на осигурителя и външни недостатъци по отношение на печата, с който е заверен стажът. Ето защо, правилно и обосновано претендиращият стаж не е зачетен, като пред настоящата съдебна инстанция жалбоподателят не е ангажирал доказателства в подкрепа на твърденията си, респ. доказващи полагането на труд в посочения период при А. Бреста.

По отношение стажа в Предприятие за ремонт и строителство (ПРС) Л. за периода 03.12.1989 г. до 30.10.1996 г.:

Стажът при посочения осигурител е отразен в трудовата книжка на стр. 16-17, като е вписан период 03.12.1989 г. до 30.10.1996 г. Административният орган е установил, че липсва заверка с полагане на изискуемите печати след вписване от страна на работодателя, поради което същият не може да бъде зачетен. При описа на осигурителния стаж при подаване на заявлението за отпускане на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, този стаж обаче не е посочен (л.9). За удостоверяването му е представено удостоверение обр. УП-3 № 24, което според

органа поражда съмнение относно редовността и истинността му. Съдът приема за правилни мотивите на органа за незачитане на този стаж.

При подаване на документите си за отпускане на пенсията за ИОЗ, жалбоподателят не е посочил периода от 03.12.1989 г. до 30.10.1996 г., а при подаване на заявление за отпускане на пенсия за ОСВ, същият е представил УП-3 № 24/30.10.1996 г., с който за първи път жалбоподателят претендира да е работил при ПРС Л.. Налице е съмнение за антидатиране на документа, доколкото същият се твърди да е издаден много преди първото искане за отпускане на пенсия, но не е представен на пенсионния орган, нито пък стажът е посочван от жалбоподателя. Вписването в трудовата книжка от своя страна не е било налично при първото ѝ представяне на органа, поради което правилно е прието, че не удостоверява претендирания осигурителен стаж.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Наредбата за трудовите книжки и трудовия стаж при прекратяване на трудовото правоотношение продължителността на трудовия стаж, придобит от работника или служителя при работодателя към датата на прекратяване на трудовото правоотношение, се записва с цифри и думи и се подписва от главния счетоводител и от работодателя, като се подпечатва с печата му. В случая това не е сторено, поради което не може да се приеме, че вписването в ТК поражда своята удостоверителна функция. Отново тук е налице нередовност от външна страна на вписването, поради което доказателствената сила на документа следва да се преценява съобразно останалите данни по делото. Представеното удостоверение обр. УП-3 № 24/30.10.1996 г., доколкото са налице обосновани съмнения за антидатирането му, не е в състояние да промени този извод. Противоречи на житейската логика и добросъвестното упражняване на права, ако жалбоподателят действително е разполагал с него към 2005 г., когато е подал заявлението за пенсия за ИОЗ, същото да не бъде представено. Доколкото това не е сторено, а и органът поддържа, че при предявяването на ТК през 2005 г. в нея не е бил вписан осигурителен стаж в Предприятие за строителство и ремонти Л., то следва да се приеме, че документът не е съществувал към този момент и е издаден за целите на пенсионното производство.

По отношение периода от 14.11.1996 г. до 17.05.1999 г. при осигурител АПК „С.“: За удостоверяване на стажа през този осигурителен период е представен обр. УП-3 № 259-АПК/01.09.2004 г., издаден от СО район „К. поляна“. След проверка в първичната разплащателна документация е установено, че данните в образеца не се потвърждават, а в представената на съхранение в Архивохранилището на НОИ в [населено място] документация липсват данни по отношение на жалбоподателя. Посочено е, че се съдържа информация за „Метален цех“ с крайна дата 31.10.1993 г. За да мотивира извод за незачитане на стажа по представеното удостоверение, органът е приел, че същото не е издадено в съответствие с нормативните изисквания, а именно въз основа на разплащателни ведомости. Представеният документ представлява копие на обр. УП-3, а от писмо изх. № 5531-09-27799#3/22.12.2022 г. (л.81) е видно, че в предадените от осигурителя АПК „С. – П. С.“ [населено място] ведомости за заплати, съхранявани по реда на инструкция № 5, липсва информация за лицето В. Н. П.. Посочено е, че „А.“ С. като самостоятелен осигурител не е предал разплащателна документация в „Регионален архивен център“ [населено място].

Въз основа на горните обстоятелства, съдът приема, че правилно пенсионният орган не е зачел претендирания осигурителен стаж за периода от 14.11.1996 г. до 17.05.1999 г. Същият период не е описан при първоначално подаденото искане за отпускане на пенсия за ИОЗ, а стажът по УП-3 № 259-АПК/01.09.2004 г. не е посочен в описа на

осигурителния стаж (л.9).

Освен горното, следва да се посочи, че видно от писмо изх. № РКП23-ДИ05-168(1)/15.08.2023 г. Кметът на район „К. поляна“ е удостоверил, че в съхраняваните в районната администрация архиви на издадени удостоверителни документи не е намерено удостоверение обр. УП-3 № 259-АПК/01.09.2004 г. за стаж на В. П., като посочва, че архивът на АПК „С.“ не се съхранява от администрацията на район „К. поляна“.

Горните обстоятелства мотивират решаващ извод за правилност и законосъобразност на обжалваното решение. Жалбоподателят, с оглед разпределението на доказателствената тежест, не доказва в рамките на съдебното производство наличието на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си последици, поради което жалбата му се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява основателна и на основание чл.143, ал. 4 АПК, вр. чл. 37 ЗПП, вр. чл. 24 НЗПП следва да му бъдат присъдени разноски в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 АПК Административен съд - София град, III-то отделение, 13-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Н. П. срещу Решение № 2153-21-182/19.09.2023 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА В. Н. П. да заплати по сметка на ТП на НОИ С.-град сумата в размер на 100 лв. – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

СЪДИЯ: